

Sonyi János
2022. márc. 16.

2 MEGYEI KÖRKÉP

Nemzet, tudat...

Lőrincz Sándor

sonline@sonline.hu

Hazafias verseink megrendítenek, s nem törődöm azzal, ki tartja némelyiket irredentának. A márciusi szélben táncoló trikolórok pedig már gyerekkoromban is lenyűgöztek. Ahogy cseperedtem, egyre inkább éreztem: „Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség! / Magyarnak lenni: nagy s szent akarat, / Mely itt reszket a Kárpátok alatt.” – ahogy Sajó Sándor írta. A nemzet öntudatra ébredése azonban veszélyes fenyegetett, így a kommunizmus idején nem volt ildomos nyilvánosan kifejezni hazafiságunkat; jóllehet: a párizsi Folies Bergères-ben már 40 éve is a francia zászló színeit viselték a revütáncosok.

Vannak kételyek a mai egyetemisták nemzettudatát illetően

Interjúalanyaimmal beszélgetve gyakran szóba kerül magyarságtudatunk. Mátrai Márta, az Országgyűlés háznapja szerint a büszke magyarság nem hőzöngést jelent; önmagában viszont a magyarság nem érték, csak

akkor válik azzá, ha cselekedetekben is megnyilvánul, az alkotásban, az együttműködésben, hazánk jó hírének gyarapításában – hangsúlyozta. A törökkoppányi Szakály Sándor történésznek, a VERITAS Történetkutató Intézet és Levéltár főigazgatójának, a Károli egyetem kutatóprofesszorának – 30 évvel a rendszerváltás után – is vannak kételyei a mai egyetemisták nemzettudatát illetően. Úgy véli: a magyarsághoz való tartozás, a hazaszeretet hangsúlyozása olykor „felesleges dolognak” tűnik. Ez többnyire a sportsikerek esetében van másként, pedig a hazafiság gondolatával a mindennapoknak is át kellene itatódniuk, hiszen öntudatos, büszke nemzetnek van jövője.

Tehát munkára fel, szülők, pedagógusok, könyvtárosok, politikusok! A tét nagy.